

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1262 van 21 juni 2016
in de zaak 1213/0773/SA/5/0733

In zake: mevrouw **Simonne WILLEMS**, wonende te 8310 Sint-Kruis,
Babbaertstraat 15 waar woonplaats wordt gekozen

vertegenwoordigd door:
de heer Hugo VAN SEVEREN

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de nv **BASE COMPANY**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Günther L'HEUREUX en Roel MEEUS
kantoor houdende te 1200 Brussel, Gulledele 96/3
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 22 augustus 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling West-Vlaanderen, van 16 juli 2013 waarbij aan KPN GROUP BELGIUM, thans de nv BASE COMPANY genaamd, onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie voor het netwerk KPNGB.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8000 Brugge, Moerkerkse Steenweg en met als kadastrale omschrijving afdeling 18, sectie B, nummers 358F en 360L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met het arrest van 18 maart 2014 met nummer S/2014/0040 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en werd de

behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de tweede kamer. Omwille van noodwendigheden in de dienstregeling van de Raad is de zaak vervolgens, met een beschikking van 25 september 2014, toegewezen aan de eerste kamer.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

Het schorsingsarrest van 18 maart 2014 met nummer S/2014/0040 is aan de verzoekende partij betekend met een aangetekende brief van 27 maart 2014.

De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 2 april 2014 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 oktober 2014 van de eerste kamer, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld en in beraad genomen.

2.

Met een beschikking van 25 april 2016 heeft de voorzitter van de Raad het beroep aan de vijfde kamer toegewezen.

Met een tussenarrest van 11 mei 2016 met nummer RvVb/A/1516/1101 heeft de voorzitter van de vijfde kamer de heropening van de debatten bevolen teneinde de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen voor de anders samengestelde zetel.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 31 mei 2016 waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

De partijen zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Standpunt van de partijen

1.

Met haar in onderdeel II vermeld verzoek tot voortzetting herneemt de verzoekende partij alle middelen uit het initieel verzoekschrift.

Zij vult ook het tweede middel (schending van artikel 49 en artikel 50 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening) aan met de schending van artikel 54, §1 van de gemeentelijke

stedenbouwkundige verordening en de onvolledigheid van het aanvraagdossier en het derde middel (schending van artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 4.3.1 VCRO) met de schending van de artikelen 4.2.19, §1 en 4.3.1, §1 laatste alinea VCRO.

Het zesde middel (schending besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2012) preciseert zij als het besluit 'tot wijziging van het besluit van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van art. 4.1.1.5°, art. 4.4.7 en art. 4.7.1, §2, tweede lid VCRO en tot overleg met de Vlaamse Bouwmeester (Belgisch Staatsblad van 13.08.2012).'

Er is voor het eerst ook sprake van een schending van artikel 5.1.0 Inrichtingsbesluit.

2.

De tussenkomen partij meent dat in deze stand van de procedure geen middelen kunnen aangevuld worden en vraagt de aanvullingen niet bij de beoordeling van het beroep te betrekken.

Beoordeling door de Raad

Wanneer de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing verwerpt of wanneer de verzoekende partij afstand doet van de vordering tot schorsing, vraagt de Raad aan de verzoekende partij, die de vernietigingsprocedure wil verder zetten, een verzoek tot voortzetting in te dienen.

De voortzetting impliceert niet dat de verzoekende partij de in haar initieel verzoekschrift vermelde middelen nog mag toelichten en/of aanvullen of bijsturen. De Raad mag alleen rekening houden met wat in het initieel verzoekschrift en de bijgevoegde documenten wordt aangevoerd.

De Raad dient dan ook te besluiten dat de aanvullingen van het tweede middel en het derde middel uit de debatten dienen geweerd te worden. Hetzelfde geldt voor de voor het eerst aangevoerde schending van artikel 5.1.0 Inrichtingsbesluit.

IV. TUSSENKOMST

De nv BASE COMPANY verzoekt met een aangetekende brief van 15 november 2013 om – als (rechtsopvolger van de) aanvrager van de bestreden vergunning - in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft haar met een beschikking van 9 december 2013 toegelaten om tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. FEITEN

Op 15 februari 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de KPN GROUP BELGIUM, thans de nv BASE COMPANY genaamd, bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie voor het netwerk KPNGB. De bestaande verlichtingspaal zal verwijderd worden en vervangen door een nieuwe verlichtingspaal (hoogte 25m) waarop eveneens de antennes geplaatst worden. Er zullen 3 antennes en 2 schotelantennes geplaatst worden. De bijhorende technische installatie zal naast de bestaande electriciteitscabine geplaatst worden”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Brugge-Oostkust' gelegen in woongebied. Zij zijn ook gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening Regionaalstedelijk gebied Brugge', vastgesteld met een besluit van de Vlaamse regering van 4 februari 2011.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg nr. 104 'Malehoek West' van 16 september 1977 en binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling van 28 september 1976, in een zone voor openbaar groenschermbesluit zonder verdere voorschriften.

Op de aanvraag is de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening op het bouwen en de beplantingen (B.S. van 19 april 2011) van toepassing.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 maart 2013 tot en met 2 april 2013, wordt één bezwaarschrift met 61 handtekeningen ingediend, onder meer ook die van de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed, brengt op 22 februari 2013 een gunstig advies uit.

De brandweer van Brugge brengt op onbekende datum een gunstig advies uit.

De groendienst van de stad Brugge brengt op 3 april 2013 een ongunstig advies uit.

Het directoraat-generaal van de Luchtvaart, directie Luchtruim en Luchthavens, brengt op 10 april 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit in akkoord met Belgocontrol en Defensie.

De wegendienst van de stad Brugge brengt op 29 april 2013 een ongunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 7 mei 2013 (op basis van een aangepast inplantingsplan van 22 maart 2013 waarop de bestaande bomen staan aangeduid) een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge verleent op 17 mei 2013 het volgende ongunstig advies:

“ ...

De installatie van algemeen nut wordt op dezelfde plaats voorzien waar momenteel een verlichtingspaal staat. Tussen de achtergelegen woonwijk en de te vervangen paal is er een openbaar groenschermbesluit (met bomen en struiken). Op deze locatie is er ook een bestaande elektriciteitscabine aanwezig.

De nieuwe pyloon is hoger en breder dan de bestaande te vervangen verlichtingspaal. Toch wordt het globale zicht vanuit de woonwijk en vanuit de éénlaagse bebouwing – waaronder de historische (sociale) woningen van de jaren 1933 – aan de andere kant van de Moerkerkse Steenweg op een gelijkaardige manier ervaren als de bestaande paal. De technische uitrusting (kasten) wordt geclusterd met de elektriciteitscabine. Dergelijke projecten maken onderdeel uit van een normaal te verwachten uitrusting langs openbare wegen.

De goede ruimtelijke ordening wordt hier geschaad door een drastische aantasting van het groenscherm zonder beschermende en/of herstellende maatregelen.

De pyloon is ook zeer dicht gelegen bij de bestaande woningen waardoor deze dreigend kan overkomen.

...

De verwerende partij beslist op 16 juli 2013 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex.

De aanvraag is volgens de verkaveling gelegen in een zone met bestemming 'openbaar groenscherm'. Omdat het hier een handeling van algemeen belang betreft, kan er in toepassing van art. 4.4.7 van de VCRO een afwijking worden gemaakt.

Gelet dat de aanvraag wordt voorzien op de locatie waar momenteel een verlichtingspaal en een elektriciteitscabine staat. Tussen de achtergelegen woonwijk en de te vervangen paal is er een openbaar groenscherm met bomen en struiken.

De aanvraag betreft een nieuwe pyloon die hoger en breder is dan de bestaande te vervangen verlichtingspaal. Toch wordt het globale zicht vanuit de woonwijk en vanuit de éénlaagse bebouwing aan de andere kant van de Moerkerkse Steenweg op een gelijkaardige manier ervaren als de bestaande paal. De technische uitrusting (kasten) wordt geclusterd met de elektriciteitscabine. Dergelijke projecten maken onderdeel uit van een normaal te verwachten uitrusting langs openbare wegen. Gelet dat de aanvraag gelegen is langs de Moerkerksesteenweg en dat er in de omgeving er verschillende hoogstammige bomen aanwezig zijn.

Uit de plannen blijkt echter dat weinig of geen rekening gehouden wordt met dit bestaande groenscherm, dat er geen maatregelen beschreven worden ter vrijwaring van de bomen met hun wortelgestel noch maatregelen tot herstel van de verwijderde struiken. Nochtans is een aangepast groenscherm hier belangrijk als buffer om de installatie op een voldoende wijze te integreren naar de woningen toe.

De aanvrager dient in samenspraak met de groendienst van de stad te voorzien in de nodige compensatie en bijkomend groen om op die manier een volwaardig groenscherm te realiseren. Eveneens moeten de werken gebeuren conform "de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen (Deputatie 7 april 2011 - Belgisch staatsblad 19 april 2011)", zo moeten ondergrondse werken tot op 3.00m verwijderd blijven van de bestaande bomen.

Wat de stralings- en gezondheidsaspecten betreft, kan het volgende worden opgemerkt. Het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wat betreft de normering van vast en tijdelijk opgestelde zendantennes voor elektromagnetische golven tussen 10 MHz en 10 GHz, werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13 januari 2011. Twee ministeriële besluiten die verdere invulling geven aan deze regeling, werden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 16 februari 2011. De website, waarmee conformiteitsattesten kunnen worden aangevraagd, is operationeel. Dit besluit van de Vlaamse Regering legt

gezondheidsnormen vast. De installatie mag pas in exploitatie genomen worden als de aanvrager beschikt over het conformiteitsattest, zoals bedoeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010. Op die wijze wordt het voorzorgsprincipe volledig gerespecteerd. Alle nieuwe en bestaande installaties moeten aan de normen van dit besluit van de Vlaamse regering voldoen. De vergunningverlenende overheid kan er dan ook in alle redelijkheid van uitgaan dat het gezondheidsaspect voldoende onder controle is en het verlenen van deze stedenbouwkundige vergunning niet in de weg staat. Zoals de Raad van State in arresten heeft opgemerkt kan worden aangenomen dat de overheid die bevoegd is inzake ruimtelijke ordening, voor de beoordeling van de risico's van een constructie voor de gezondheid in beginsel kan voortgaan op de beoordeling van de terzake bevoegde overheid, zoals die haar uitdrukking gevonden heeft in een bij besluit vastgestelde normering.

Gelet op bovenstaande motivering; Gelet op de resultaten van het openbaar onderzoek; Gelet op het ongunstig advies van het College van burgemeester en schepenen; Gelet op de bespreking van dit ongunstig advies en het weerleggen van het bezwaarschrift; Gelet op de voorwaardelijk gunstige adviezen van Archeologie en het Directoraat-generaal Luchtvaart; kan de aanvraag mits de het opleggen van voorwaarden aanvaard worden.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- voldoen aan de vondstmeldingsplicht (art.8 archeologiedecreet)*
- voldoen aan het advies van Federale Overheidsdienst Mobiliteit & Vervoer (zie bijlage)*
- De verlichting moet verzekerd zijn en dient nog voor het in gebruik nemen van de pyloon aangebracht worden.*
- De werken moeten gebeuren conform de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen (Deputatie 7 april 2011-Belgisch Staatsblad 19 april 2011). Daarom moeten de werken tot 3.00m van de stam van waardevolle bomen verwijderd blijven.*
- De aanvrager dient op de site in samenspraak met de groendienst van de stad de nodige streekeigen beplanting voorzien ter compensatie van het verwijderen van de aanwezige struiken, alsook bijkomend groen te voorzien ter verzekering van een volwaardig groenscherm.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Hugo VAN SEVEREN heeft met een aangetekende brief van 19 augustus 2013 ook een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0763/SA/5/0726.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge heeft bij aangetekende brief van 30 augustus 2013 een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0780/A/5/0756.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

Uit het dossier blijkt dat het beroep tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden ter zake geen excepties opgeworpen.

2.

De tussenkomenende partij betwist, in tegenstelling tot de verwerende partij, wel het belang van de verzoekende partij en dus de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.

De tussenkomenende partij voert aan dat de loutere nabijheid van de woning van de verzoekende partij niet volstaat om te beschikken over het voldoende belang. De verzoekende partij zou nalaten om een concreet nadeel aan te voeren. Verder voert de tussenkomenende partij aan dat de projectsite nu reeds een verlichtingspaal van 12,5 meter herbergt, en dat door de op te richten pyloon het uitzicht van een verlichtingspaal te geven, deze zich perfect in de bestaande omgeving inpast. Tot slot voert de verzoekende partij aan dat de vergunde installaties 'gecamoufleerd' zullen zijn (a) door de beplantingen en de woningen op de aanpalende percelen en (b) door het bestaande groenscherm met metershoge bomen op het projectperceel.

2.2.

In haar wederantwoordnota antwoordt de verzoekende partij dat zij als eigenaar van lot 11 belang heeft bij het beroep en voegt een aantal foto's bij (bijlagen 6 t/m 9). Zij herhaalt dat het haar gaat om de bedreiging van haar volle woongenot, door het direct zicht vanuit haar living en tuin op een onesthetische zendmastconstructie, in de openbare groenzone van de verkaveling waarin zij woont. Zij wijst ook op het bewijsmateriaal ter zake in haar initieel verzoekschrift dat aantoonde dat de zendmast pal vóór twee ramen komt te staan, op 16 m van haar tuin en 18 m van haar voordeur en living. Er is volgens haar geen 'camouflage' van de mast door woningen (die er niet zijn) en door het bladverlies van de hoogstammen zal tijdens de herfst en de winter het zicht vanuit de zithoek, zijnde de plaats waar zij het meest vertoeft, beperkt zijn tot een zicht op een 3 keer hogere mast van beton en ijzerwerk. De aanwezigheid van de bestaande 12,5 m hoge verlichtingspaal doet volgens haar tenslotte niet ter zake, aangezien de zendmast dubbel zo hoog en veel omvangrijker is, hetgeen ook moet blijken uit de bijgebrachte foto's.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden.

De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij visuele hinder kan ondervinden door de oprichting van een 25 meter hoge pyloon op een boogscheut van haar woning, in een strook die volgens de toepasselijke verkavelingsvergunning bestemd is

tot “openbaar groenscherp”. Noch de aanwezigheid van tussenliggende hoogstammige bomen (die hun bladeren verliezen in de herfst), noch de bewering dat de vergunde constructie het uitzicht van een verlichtingspaal zou hebben, doet afbreuk aan deze vaststelling.

De exceptie wordt niet aangenomen.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Derde en vijfde middel samen genomen

Standpunt van de partijen

1.

In het derde middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 4.3.1, §1, 1° b en §2, 3° VCRO.

1.1.

De verzoekende partij stelt dat de toepassing van de afwijkings- en uitzonderingsbepaling van artikel 4.4.7. §2 VCRO de verwerende partij niet vrijstelt van de verplichting om de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening te beoordelen.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij de vergunning diende te weigeren wegens strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening, en dat de bestreden beslissing werd genomen met schending van artikel 4.3.1, §1, 1°, b) VCRO, en wel om de volgende redenen.

In de eerste plaats voert de verzoekende partij aan dat de zendmast op amper 16 meter van haar tuin en 18 meter van haar voordeur wordt ingeplant in een openbare groenstrook die niet bedoeld is voor zendmasten. De verschillende bezwaren met betrekking tot visuele hinder worden volgens de verzoekende partijen niet onderzocht en werden afgedaan als subjectief en niet ter zake dienend.

Verder stelt de verzoekende partij dat alternatieve bouwplaatsen voor een dergelijke zendmast niet aan bod zijn gekomen bij het onderzoek naar de aanvraag. De verzoekende partij voert aan dat er in de omgeving reeds door diverse maatschappijen zendmasten werden geplaatst zonder veel overleg tussen die maatschappijen, en dat dit beter geordend kan worden door middel van ruimtelijke uitvoeringsplannen. Uit de bestreden beslissing blijkt niet of de Telecomcode van 1998 wordt gevolgd.

De verzoekende partij stelt zich tevens de vraag of de aanvraag wel kadert in het algemeen belang, nu de aanvrager een private vennootschap is met commerciële doeleinden.

Tenslotte wijst de verzoekende partij er op dat artikel 4.4.7, §2 VCRO slechts een mogelijkheid biedt om een vergunning te verlenen, maar dat dit geen automatisme mag zijn. Wanneer er duidelijke tegenindicaties zijn, zoals de talrijke bezwaren in het openbaar onderzoek, kan de vergunning worden geweigerd omwille van visuele hinder.

1.2.

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de verzoekende partij het middel put uit de vermeende schending van artikel 4.4.7, §2 VCRO, maar eigenlijk een schending van artikel 4.3.1 VCRO inroept omdat de goede ruimtelijke ordening zou zijn geschonden.

De verwerende partij stelt dat zij in de bestreden beslissing een precieze motivering heeft gegeven waarom de aanvraag aanvaardbaar is: de aanvraag is gesitueerd langs een openbare weg, komt in de plaats van een bestaande verlichtingspaal tussen hoogstammige bomen, de technische uitrusting wordt geclusterd met de reeds bestaande elektriciteitscabine en dergelijke pylonen vallen binnen het verwachtingspatroon van particulieren die zich langs dergelijke openbare weg komen vestigen. Deze motivering is op zich niet kennelijk onredelijk.

Bovendien gaat het hier om een verkavelingsvergunning uit 1976, toen er nog geen sprake was van mobiele telefonie, en intussen is de regelgeving veranderd, de maatschappij geëvolueerd en mobiele telefonie een feit. De verwerende partij heeft binnen het bestaande wettelijk kader een vergunning afgeleverd. De verkavelingsvoorschriften op zich zijn geen weigeringsgrond noch een referentiekader voor de goede ruimtelijke ordening wanneer toepassing wordt gemaakt van een uitzonderingsregime.

De verwerende partij stelt verder dat de bewering dat er eerst naar alternatieve locaties diende gezocht te worden, geen steun in enige normatieve bepaling. Uit het administratief dossier blijkt ook dat over de jaren heen alternatieve locaties zijn onderzocht, maar zijn afgewezen en de concurrentie van de aanvrager was niet geïnteresseerd om dezelfde pyloon te gebruiken.

De verwerende partij stelt ook nog dat de vraag of er al dan niet een draagvlak bij de omwonenden bestaat, een afweging is die zij niet dient te maken bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

De vraag of er wel een noodzaak bestaat om dergelijke mast op te richten omdat de omwonenden geen nood hebben aan het laatste technologisch snufje, is evenmin een element van stedenbouwkundige aard. Artikel 4.4.7 VCRO en artikel 3, 4° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 bepalen dat dergelijke pyloon opgetrokken kan worden. Binnen dat wettelijk kader heeft de verwerende partij een beoordeling van de goede ruimtelijke ordening gemaakt, een opportuiniteitsbeoordeling die niet kennelijk onredelijk is.

1.3.

De tussenkomende partij voert in de eerste plaats aan dat het middel onontvankelijk is, nu de verzoekende partij onder het derde middel opkomt voor de belangen van alle bewoners van de verkaveling waarvan haar woning deel uitmaakt (*actio popularis*).

De tussenkomende partij stelt verder dat de verwerende partij haar project perfect kon vergunnen in afwijking van een verkavelingsvoorschrift op grond van artikel 4.4.7, §2 VCRO en artikel 3, §1, 4° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester. Volgens deze laatste bepaling heeft de Vlaamse regering de aanhorigheden van draadloze communicatienetwerken, zoals pylonen en masten, aangemerkt als een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact. Het feit dat sommige buurtbewoners het project niet genegen zijn, betekent niet dat het project geen handeling van algemeen belang zou zijn in de zin van artikel 4.4.7, §2 VCRO.

De tussenkomende partij stelt voorts dat de verwerende partij haar project wel degelijk heeft getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De verwerende partij heeft daarbij rekening gehouden met de bestaande toestand, met een verlichtingspaal van 12,5 meter en een openbaar groenscherm. Zij heeft de visuele impact van de vergunde installaties ingeschat, en komt daarbij tot de vaststelling dat de visuele beleving gelijkaardig zal zijn als vandaag. Zij stelt dat het gegeven dat op de bouwplaats momenteel een verlichtingspaal van

12,5 meter staat meegespeeld heeft in deze overweging, en dat ook niet uit het oog mag worden verloren dat ook de geplande pyloon de functie zal hebben van een verlichtingspaal. Daarnaast overweegt de verwerende partij dat de vergunde installaties omgeven zullen zijn door metershoge bomen. De verwerende partij is in alle redelijkheid tot deze vaststelling kunnen komen. De verzoekende partij is het niet eens met deze appreciatie, maar toont volgens de tussenkomenende partij niet aan dat de appreciatie van de verwerende partij kennelijk onredelijk zou zijn. De tussenkomenende partij herinnert er aan dat de Raad ter zake slechts over een marginaal toetsingsrecht beschikt, en zich niet in de plaats mag stellen van de verwerende partij.

Verder stelt de tussenkomenende partij dat geen enkele afdwingbare regel de vergunningverlenende overheid in het kader van de beoordeling van een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor het plaatsen van een zendstation verplicht om rekening te houden met de aanwezigheid van andere masten en van mogelijke alternatieve inplantingsplaatsen. Zowel de Raad van State als de Raad voor Vergunningsbetwistingen nemen in hun rechtspraak aan dat de vergunningverlenende overheid zich dient uit te spreken over de beoogde inplantingsplaats en dat zij alternatieve voorstellen, die tijdens de procedure werden geopperd, niet dient te beoordelen. Zij voegt daaraan toe dat het gebruik van de andere reeds aanwezige masten geen optie was, nu de inplanting van de betrokken zendmast er juist op gericht is om de dekkinggraad in het oostelijke deel van Sint-Kruis Brugge te verbeteren.

De tussenkomenende partij stelt eveneens dat de verzoekende partij zich beperkt tot het aanhalen van de Vlaamse Telecomcode, maar nalaat om aan te geven welke concrete richtlijnen uit de Telecomcode volgens haar geschonden zijn. Zij voert aan dat haar project wel degelijk rekening heeft gehouden met de Telecomcode, die overigens slechts een richtinggevend instrument is dat voorziet in een afsprakenkader zonder juridisch dwingend karakter.

Tenslotte stelt de tussenkomenende partij dat de verzoekende partij louter opportunistiekritiek geeft wanneer zij stelt dat de bestaande dekkinggraad volgens haar prima is en zij geen behoefte heeft aan de nieuwste snuffjes op telecommunicatiegebied.

1.4.

In haar wederantwoordnota bevestigt de verzoekende partij dat zij de schending van artikel 4.3.1 VCRO inroept. De afwijking van de verkaveling bij toepassing van artikel 4.4.7, §2 VCRO is ook enkel mogelijk *“voor zover de betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische- en landschappelijke karakter van het betrokken gebied niet kennelijk in het gedrang brengen”*. Volgens de verzoekende partij wordt de algemene bestemming wel degelijk in het gedrang gebracht, en zij verwijst hiervoor naar een eerdere beslissing van de verwerende partij van 14 augustus 2007 waarbij een vergunning voor een gelijkaardige zendmast werd geweigerd. Verder stelt de verzoekende partij dat het standpunt van de verwerende partij betwistbaar is, nu de bestaande verlichtingspaal veel kleiner is dan de mast (12,5 meter tegenover 25 meter) en nu de inplanting van deze zendmast in een zone voor openbaar groenscherp helemaal niet in het normale verwachtingspatroon ligt. Tevens stelt de verzoekende partij dat de alternatieven moeten worden onderzocht, en dat de verschillende operatoren moeten samenwerken. Verder beklemtoont de verzoekende partij dat een zendmast, nabij het huis Moerkerksesteenweg 519, op 14 augustus 2007 door de verwerende partij wel onverenigbaar is geacht met de omgeving wegens onvoldoende draagkracht in deze omgeving voor een UMTS-netwerk, en dat zulke tegenstrijdige besluitvorming onbegrijpelijk en onrechtvaardig is.

2.

In het vijfde middel roept de verzoekende partij de schending in van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, in het bijzonder van artikel 3 van die wet.

2.1.

De verzoekende partij stelt dat de motivering in de bestreden beslissing niet afdoende is, omdat de verwerende partij het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge onvolledig beantwoord heeft, in het bijzonder het argument dat er onvoldoende draagkracht in de onmiddellijke omgeving is om de installatie te verantwoorden.

Tevens meent zij dat het niet correct is om te stellen dat er geen relevante dossierhistoriek is, aangezien de verwerende partij op 14 augustus 2007 een 3 meter lagere zendmast in de wegberm nabij het huis Moerkerksesteenweg 519 – dit is in dezelfde straat, in dezelfde verkaveling en zone ‘openbaar groenscherm’ en op amper 70m afstand – onverenigbaar met de omgeving achtte.

Verder betwist zij dat de 25 meter hoge pyloon op gelijkaardige manier zal ervaren worden als de bestaande verlichtingspaal. De bestaande verlichtingspaal is volgens haar slechts een zevental meter hoog en is verborgen tussen het groen van de hoogstammen, hetgeen duidelijk niet het geval zal zijn met een mast die drie keer hoger zal zijn dan het hoogste omgevingsgroen.

Tenslotte betwist zij de stelling van de verwerende partij dat het project deel uitmaakt van een normaal verwachtingspatroon langs openbare wegen: een vreemde constructie van die omvang stoort in een groenscherm dat bedoeld is als buffer tussen de woningen en de weg.

2.2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de vraag of omwonenden al dan niet akkoord zijn met een aanvraag, geen beoordelingsgrond is die in art. 4.3.1 VCRO vervat zit. De motieven opgenomen in de bestreden beslissing zijn volgens haar zeker niet kennelijk onredelijk.

Verder merkt de verwerende partij op dat er een grondig verschil is in plaatsgesteldheid tussen de huidige aanvraag en die van Mobistar in 2007.

2.3.

De tussenkomende partij stelt in haar schriftelijke uiteenzetting dat de verwerende partij in de bestreden beslissing het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen heeft beantwoord.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zeer zeker acht heeft geslagen op het advies van het college van burgemeester en schepenen en de geuite bezwaren heeft vertaald naar bijzondere vergunningsvoorwaarden.

Ook dat er onvoldoende draagkracht zou zijn in de woonomgeving, hetgeen niet eens een beoordelingselement voor een vergunningsaanvraag uitmaakt, werd volgens de tussenkomende partij afdoende weerlegd in de bestreden beslissing. De tussenkomende partij wijst op de passage in de bestreden beslissing waarin gesteld wordt dat er geen richtlijnen zijn voor de minimale afstand tot woning om visuele hinder te vermijden, dat dit trouwens een zeer subjectief gegeven is en dat het globale zicht vanuit de woonwijk op een gelijkaardige manier wordt ervaren als de bestaande paal. Hiermee geeft de verwerende partij voldoende aan waarom zij van oordeel is dat de vergunde installaties wel degelijk thuishoren in deze omgeving. Het loutere feit dat de verzoekende partij zich hierin niet kan vinden, maakt daarom nog niet dat de motivering ondeugdelijk zou zijn.

De tussenkomende partij herinnert er verder aan dat de verwerende partij bovendien niet verplicht was om het negatief advies van het college van burgemeester en schepenen punt per punt te beantwoorden.

De tussenkomende partij stelt tevens dat de verwerende partij terecht heeft overwogen dat het dossier geen relevante historiek heeft. Het is immers de eerste keer dat de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning aanvraagt voor deze projectsite. Het is niet de bedoeling om de historiek van andere dossiers van andere operatoren (in casu Mobistar) te betrekken in de vergunningsaanvraag van een andere operator.

Inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening verwijst de tussenkomende partij tenslotte naar de repliek onder het derde middel. Zij preciseert bijkomend dat de bestaande verlichtingspaal op de projectsite 12,5 meter hoog is en niet 7 meter zoals de verzoekende partij beweert, zodat de vergunde pyloon slechts twee maal hoger zal zijn dan de bestaande verlichtingspaal en geen drie maal. Tenslotte benadrukt zij dat de vergunde pyloon een verlichtingspyloon is en dus eenzelfde functie zal vervullen als de bestaande verlichtingspaal.

2.4.

De verzoekende partij herhaalt in haar wederantwoordnota dat de verwerende partij in de bestreden beslissing uitdrukkelijk moest vermelden waarom zij de beslissing van het bestuur RWO van 14 augustus 2007 niet heeft gevolgd. Het argument van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge over de draagkracht is evenmin aan bod gekomen in de bestreden beslissing.

Verder stelt de verzoekende partij dat de opgegeven motieven niet draagkrachtig zijn. Zij herhaalt dat de bestaande verlichtingspaal maar half zo hoog is als de vergunde zendmast, dat de mast hoe dan ook zeker tien meter boven de hoogstammige bomen zal uitsteken en dat de zendmast (in een openbare groenstrook) alvast niet tot het normale verwachtingspatroon behoort.

Beoordeling door de Raad

1.

In het derde en vijfde middel stelt de verzoekende partij in essentie dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd op het vlak van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De tussenkomende partij voert aan het derde middel onontvankelijk is, nu de verzoekende partij hierin opkomt voor de belangen van alle bewoners in de verkaveling (*actio popularis*).

De exceptie van de tussenkomende partij kan niet worden aangenomen. De verzoekende partij voert in het middel aan, zonder hierin ernstig te worden tegengesproken, dat de nieuwe zendmast op amper 16 meter van haar tuin en 18 meter van haar voordeur wordt ingeplant, en dat zij hierdoor visuele hinder zal lijden en haar rustig woongenot zal worden aangetast. De verzoekende partij toont bijgevolg aan dat zij beschikt over een voldoende persoonlijk belang bij het middel.

2.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag principieel in strijd is met de verkavelingsvoorschriften van de toepasselijke verkaveling 7616 van 2 september 1976 (zone voor openbaar groenscherp).

De verwerende partij heeft geoordeeld dat zij op grond van de afwijkmogelijkheid van artikel 4.4.7, §2 VCRO toch een vergunning kan verlenen. Dit artikel luidt als volgt:

“ ...

§2. In een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, mag worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften. Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen. Ze kan ook de regels bepalen op basis waarvan kan worden beslist dat niet door haar opgesomde handelingen toch onder het toepassingsgebied van het eerste lid vallen.

Deze paragraaf verleent nimmer vrijstelling van de toepassing van de bepalingen inzake de milieueffectrapportage over projecten, opgenomen in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

...”

De verwerende partij heeft geoordeeld dat het gaat om een handeling van algemeen belang met een ruimtelijk beperkte impact in de zin van artikel 3, §1, 4° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Deze bepaling, zoals die gold ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“ ...

§ 1. Als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden de handelingen beschouwd die betrekking hebben op :

(...)

4° de aanleg, wijziging of uitbreiding van al dan niet draadloze communicatienetwerken zoals telefoonverkeer, televisie en internet, en de aanhorigheden met het oog op de exploitatie, zoals pylonen, masten, voedings- en schakelkasten;

...”

In zoverre de verzoekende partij in het derde middel lijkt aan te voeren dat de zendmast in kwestie geen handeling van algemeen belang zou zijn omdat de aanvrager een private vennootschap met commerciële doeleinden betreft, is het middel ongegrond.

De aanvraag heeft betrekking op een nieuw zendstation voor mobiele telecommunicatie, en valt dus onder het artikel 3, §1, 4° van voornoemd besluit, dit ongeacht of de aanvrager een publieke rechtspersoon betreft dan wel private rechtspersoon met winstoogmerk. Een schending van artikel 4.4.7, §2 VCRO wordt in dit opzicht niet aangetoond.

In de mate de verzoekende partij voor het eerst in haar wederantwoordnota stelt dat volgens artikel 4.4.7, §2 VCRO enkel een afwijking kan worden toegestaan “voor zover de betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied niet kennelijk in het gedrang brengen”, geeft zij een nieuwe wending aan haar middel. Dit kan niet op ontvankelijke wijze in een wederantwoordnota. Ten overvloede merkt de Raad op dat de verzoekende partij klaarblijkelijk voortgaat op de oude tekst van artikel 4.4.7, §2 VCRO.

Op het ogenblik van de bestreden beslissing was de versie van artikel 4.4.7, §2 VCRO, zoals gewijzigd bij decreet van 11 mei 2012 (in werking getreden op 1 september 2012), van toepassing, en in deze versie wordt voornoemde voorwaarde niet meer gesteld.

3.

Het wordt door de partijen evenmin betwist dat, ook al kan er toepassing worden gemaakt van artikel 4.4.7, §2 VCRO, de verwerende partij de aanvraag nog steeds dient te toetsen aan de goede ruimtelijke ordening, dit op grond van de algemene bepaling van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) VCRO.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt onder meer dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De “in de omgeving bestaande toestand” is de voor het dossier “relevante” in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO vermelde aandachtspunten en criteria, die, voor zover noodzakelijk of relevant, voor de aanvraag onderzocht moeten worden.

Deze eventueel relevante aandachtspunten en criteria zijn de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De motiveringsplicht van de verwerende partij impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle in de voorgaande procedure verstrekke adviezen punt per punt moet beantwoorden of weerleggen.

Uit de bestreden beslissing moet wel duidelijk blijken op welke met een goede ruimtelijke ordening verband houdende overwegingen de verwerende partij zich steunt om al dan niet een stedenbouwkundige vergunning te verlenen, zodat de Raad, bij de uitoefening van het legaliteitstoezicht op de bestreden beslissing, kan onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de verwerende partij. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.

De verwerende partij is van oordeel dat de aanvraag, mits het opleggen van voorwaarden, in overeenstemming kan worden gebracht met de goede ruimtelijke ordening. Zij stelt met betrekking tot de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening het volgende:

“ ...

Gelet dat de aanvraag wordt voorzien op de locatie waar momenteel een verlichtingspaal en een elektriciteitscabine staat. Tussen de achtergelegen woonwijk en de te vervangen paal is er een openbaar groenscherm met bomen en struiken.

De aanvraag betreft een nieuwe pyloon die hoger en breder is dan de bestaande te vervangen verlichtingspaal. Toch wordt het globale zicht vanuit de woonwijk en vanuit de éénlaagse bebouwing aan de andere kant van de Moerkerkse Steenweg op een gelijkaardige manier ervaren als de bestaande paal. De technische uitrusting (kasten) wordt geclusterd met de elektriciteitscabine. Dergelijke projecten maken onderdeel uit van een normaal te verwachten uitrusting langs openbare wegen. Gelet dat de aanvraag gelegen is langs de Moerkerksesteenweg en dat er in de omgeving er verschillende hoogstammige bomen aanwezig zijn.

Uit de plannen blijkt echter dat weinig of geen rekening gehouden wordt met dit bestaande groenscherm, dat er geen maatregelen beschreven worden ter vrijwaring van de bomen met hun wortelgestel noch maatregelen tot herstel van de verwijderde struiken. Nochtans is een aangepast groenscherm hier belangrijk als buffer om de installatie op een voldoende wijze te integreren naar de woningen toe.

De aanvrager dient in samenspraak met de groendienst van de stad te voorzien in de nodige compensatie en bijkomend groen om op die manier een volwaardig groenscherm te realiseren. Eveneens moeten de werken gebeuren conform "de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen (Deputatie 7 april 2011 - Belgisch staatsblad 19 april 2011)", zo moeten ondergrondse werken tot op 3.00m verwijderd blijven van de bestaande bomen.

...”

De verwerende partij verleent de vergunning onder een aantal bijzondere vergunningsvoorwaarden, waaronder de voorwaarde dat de aangevraagde werken tot 3 meter van de stam van waardevolle bomen verwijderd moeten blijven en dat de aanvrager op de site *“in samenspraak met de groendienst van de stad de nodige streekeigen beplanting (dient te) voorzien ter compensatie van het verwijderen van de aanwezige struiken, alsook bijkomend groen te voorzien ter verzekering van een volwaardig groenscherm”*.

4.

De verzoekende partij voert in het derde respectievelijk vijfde middel aan dat de aanvraag strijdig is met de goede ruimtelijke ordening, en dat de bestreden beslissing op dit punt niet afdoende gemotiveerd is.

De verzoekende partij kan niet worden bijgetreden in zoverre zij stelt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing bij de “historiek” van het dossier uitdrukkelijk diende te verwijzen naar de aanvraag van Mobistar voor een gelijkaardige zendmast nabij huis nr. 519 en dat zij uitdrukkelijk diende te motiveren waarom er wordt afgeweken de eerdere (weigerings)beslissing van 14 augustus 2007.

Met de verwerende en de tussenkomende partij stelt de Raad vast dat deze beslissing niet bij de beoordeling van de aanvraag diende betrokken te worden. Het gaat immers om een aanvraag van een andere operator op een andere locatie, en bovendien is deze aanvraag niet gelegen

binnen de perimeter van dezelfde verkaveling, zodat beide situaties niet helemaal vergelijkbaar zijn.

De verzoekende partij kan ook niet worden bijgetreden wanneer zij stelt dat de verwerende partij diende na te gaan of de voorgestelde locatie wel de meest geschikte locatie is. Zoals terecht wordt opgemerkt door de verwerende en de tussenkomen partij, diende de verwerende partij de thans voorliggende aanvraag te beoordelen op haar eigen merites. Het is niet haar taak om alternatieve locaties te gaan onderzoeken of voor te stellen.

Ook het argument van de verzoekende partij dat er onvoldoende wordt geantwoord op het bezwaar van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge dat er onvoldoende draagvlak bestaat voor de aanvraag, kan niet worden bijgetreden. Het al dan niet aanwezig zijn van een maatschappelijk draagvlak, voor zover dit al objectief gemeten kan worden, is op zich geen beoordelingscriterium voor aanvragen voor stedenbouwkundige vergunningen.

5.

Wanneer er door het vergunningverlenend bestuursorgaan andersluidend wordt geoordeeld dan de doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, of, indien tijdens deze procedure bezwaren en opmerkingen zijn geformuleerd aangaande een relevant en te beoordelen aspect, geldt in principe dat het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing op dat punt des te preciezer en zorgvuldiger dient te motiveren.

De Raad stelt vast dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge de aanvraag ongunstig heeft geadviseerd omwille van strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening. Het college overweegt daarbij dat het bestaande groenscherp drastisch wordt aangetast zonder beschermende en/of herstellende maatregelen en dat de pyloon ook zeer dicht gelegen is bij de bestaande woningen waardoor deze dreigend kan overkomen en dat er onvoldoende draagkracht bestaat om de installatie te verantwoorden.

De verzoekende partij heeft in het openbaar onderzoek ook een gemotiveerd bezwaarschrift ingediend, waarin zij er onder meer op gewezen heeft dat de pyloon op amper een zestiental meter van haar tuin en een achttiental meter van haar voordeur wordt ingeplant, en dat zij vanuit haar woning direct zal uitzien op de mast hetgeen op esthetisch vlak geen gunstig vooruitzicht is.

Gelet op het ongunstig advies en bezwaar van de verzoekende partij diende de verwerende partij haar beslissing dus des te concreter en preciezer te motiveren op het vlak van de impact van de 25 meter hoge pyloon op de vlakbij gelegen woonwijk.

Onlangs de opgelegde voorwaarden die tegemoet moeten komen aan de bekommernissen van het behoud van het groenscherp, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing helemaal niet concreet verduidelijkt waarom de aanvraag verenigbaar kan worden geacht met de in de omgeving bestaande toestand en met een goede ruimtelijke ordening.

De verwerende partij lijkt zich wat de ingeroepen visuele hinder betreft te vergenoegen met de overweging dat er *“geen richtlijnen bestaan voor de minimale afstand tot woningen om visuele hinder en het als dreigend ervaren van de installatie te vermijden”* en *“dat dit trouwens een zeer subjectief gegeven is”*.

De verwerende partij overweegt dat de nieuwe pyloon *“hoger en breder”* is dan de bestaande te vervangen verlichtingspaal, maar stelt dan zonder nadere toelichting dat *“het globale zicht vanuit de woonwijk (...) op een gelijkaardige manier ervaren (wordt) als de bestaande paal”*.

De Raad merkt daarbij op dat de nieuwe pyloon dubbel zo hoog is als de bestaande verlichtingspaal (25 meter tegenover 12,5 meter), zodat het allesbehalve evident is om aan te nemen dat deze nieuwe pyloon op dezelfde manier zal worden ervaren als de bestaande verlichtingspaal.

Dat de nieuwe pyloon ook dienst zal doen als verlichtingspaal, zoals door de tussenkomen partij wordt opgemerkt, wil niet zeggen dat deze pyloon op dezelfde manier wordt ervaren. Uit de plannen bij de aanvraag blijkt dat duidelijk dat het gaat om een GSM-mast die veel breder en hoger is dan de bestaande verlichtingspaal, zij het dat er op een hoogte van 12,5 meter op de mast een verlichtingsarmatuur wordt aangebracht.

Verder overweegt de verwerende partij dat de technische uitrusting (kasten) wordt geclusterd met de elektriciteitscabine, maar hieruit blijkt evenmin waarom de verwerende partij de inplanting van een 25 meter hoge pyloon op amper 18 meter van de woning van de verzoekende partij aanvaardbaar acht.

De overweging dat dergelijke projecten onderdeel uitmaken van *“een normaal te verwachten uitrusting langs de openbare wegen”*, is evenmin een draagkrachtig motief. De verwerende partij licht niet toe, en de Raad ziet niet in, waarom een GSM-mast beschouwd kan worden als een normale uitrusting van een openbare weg. De omstandigheid dat er op de pyloon eveneens een verlichtingsarmatuur is gemonteerd, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Verder betreft dit een loutere standaard overweging die toepasselijk kan zijn op elk dossier, en hiermee wordt niet concreet toegelicht waarom het project op de desbetreffende locatie inpasbaar is. De verzoekende partij merkt in dit verband ook niet onterecht op dat een pyloon van 25 meter hoog niet onmiddellijk tot haar normale verwachtingspatroon behoort in een groenzone die als buffer dient tussen de verkaveling en de voorliggende Moerkerksesteenweg.

De loutere overweging dat er *“in de omgeving er verschillende hoogstammige bomen aanwezig zijn”*, volstaat evenmin om te besluiten tot de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Met de verzoekende partij stelt de Raad vast dat de bestaande verlichtingspaal van 12,5 meter deels uit het zicht wordt onttrokken door hoogstammige bomen, maar dat dit niet het geval zal zijn voor de 25 meter hoge pyloon. De tussenkomen partij kan in dit verband niet worden gevolgd wanneer zij wijst op de aanwezigheid van het groenscherm tussen het projectperceel en de eigendom van de verzoekende partij. De Raad merkt immers op dat – zoals de verwerende partij zelf heeft vastgesteld – de aanvraag geen maatregelen bevat ter vrijwaring van de bomen met hun wortelgestel noch maatregelen tot herstel van de verwijderde struiken, en dat het volgens de opgelegde voorwaarde wordt overgelaten aan de aanvrager om in overleg met de groendienst *“de nodige streekeigen beplanting”* te voorzien ter compensatie van het verwijderen van de aanwezige struiken.

De Raad komt dan ook tot het besluit dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is op het vlak van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De bestreden beslissing schendt artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) VCRO en de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet.

Het tweede en derde middel zijn *in de aangegeven mate* gegrond.

B. Overige middelen

De overige middelen worden niet onderzocht aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van nv BASE COMPANY is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 16 juli 2013, waarbij aan KPN GROUP BELGIUM, thans de nv BASE COMPANY genaamd, onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een nieuw zendstation voor mobiele communicatie voor het netwerk KPNGB op de percelen gelegen te 8000 Brugge, Moerkerkse Steenweg en met kadastrale omschrijving afdeling 18, sectie B, nummers 358F en 360L.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van KPN GROUP BELGIUM, thans de nv BASE COMPANY, en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 juni 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vijfde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, voorzitter van de vijfde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Hildegard PETTENS

Pieter Jan VERVOORT